

Nezaměstnanost

K nejdůležitějším příčinám nezaměstnanosti patří výkyvy trhu, působení sezónních vlivů a technologický pokrok. Způsoby, jak se pokusit snížit nezaměstnanost, jsou snižování vedlejších mzdových nákladů, opatření podporující vytváření pracovních míst a zkracování pracovní doby, jež má zvýšit celkový počet pracovních míst. Individuálním protiopatřením je boj proti strukturálním příčinám nezaměstnanosti a podpora dalšího vzdělávání a přeškolení, během něž mohou lidé hledající práci získat novou kvalifikaci.

Nezaměstnanost je popisována jako nedostatečné množství pracovních příležitostí pro část *osob v produktivním věku*¹. Počet nezaměstnaných vyplývá z rozdílu mezi osobami v produktivním věku a osobami výdělečně činnými. Za nezaměstnané se považují všichni, kdo hledají práci až do dosažení věkové hranice 65 let, kdo nemají pracovní poměr alespoň 15 hodin týdně, nejsou žáky, studenty a nebo účastníky dalšího profesního vzdělávání, nejsou v pracovní neschopnosti, nepobírají starobní důchod a jsou připraveni okamžitě nastoupit do zaměstnání. V září 2004 představoval počet registrovaných lidí bez práce v Německu 10,3 % všech lidí v produktivním věku, tedy o 0,2% více než září minulého roku. Znamená to vysoké zatížení rozpočtu Spolkové agentury pro práci (dříve Spolkový pracovní úřad). Dávky v souladu se Zákonem na podporu zaměstnanosti jsou financovány převážně z příspěvků. Dalším zdrojem jsou odvody zaměstnavatelů a profesních úrazových pojišťoven. Povinnost platit příspěvky mají zaměstnanci, dělníci, učni, dělníci domácího průmyslu i zaměstnavatelé. Příspěvky jsou vypočítávány podle právě platné příspěvkové sazby (1996 = 6,5 % hrubé mzdy, příp. hrubého platu).

(229 slov)

¹ ein Wort!